

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1324/2021
16.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Србољуба Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К бр 699/19 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 392/21 од 30.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К бр 699/19 од 30.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 392/21 од 30.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К бр 699/19 од 30.12.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, уколико окривљени у року проверавања од три године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, применом члана 79. став 1. тачка 6. и члана 86. КЗ у вези члана 297. став 5. у вези става 1. КЗ, окривљеном АА изречена је мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године од правноснажности пресуде.

Наведеном пресудом применом члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев у целини може остварити у парничном поступку.

Наведеном пресудом на основу члана 262. став 1. и става 2. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 1), 7) и 9) у вези става 3. ЗКП окривљени АА је обавезан да накнади суду трошкове кривичног поступка, на име трошкова и награде вештака и на име

паушалног износа, с тим да ће се посебно решење о висини трошкова, донети накнадно када се подаци о висини трошкова прибаве.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 392/21 од 30.08.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Србољуба Стефановића, па је пресуда Трећег основног суда у Београду К бр 699/19 од 30.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Србољуб Стефановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе у складу са одредбом члана 492. став 1. тачка 2) у вези члана 423. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да правноснажном првостепеном пресудом прекорачена оптужба, и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је суд мимо текста изреке из оптужног акта додавао у изреку првостепене пресуде различите текстове – „...који је регулисан светлосним саобраћајним знаковима....“ (у трећем, тринаестом, шеснаестом и двадесетдругом реду изреке), „...и то као возач ПМВ марке „Peugeot 206“ регистарских ознака ...“... (у четвртном, осмом, дванаестом реду изреке одозго и седмом и дванаестом реду одоздо), „...наведени обележени“ (у шеснаестом реду изреке), „...и лаке телесне повреде у виду...“, који, према наводима захтева, не постоје у оптужном акту, а уношење тих текстова има за циљ наглашавање онога што иде на штету окривљеног и представља додавање елемената описа који се тичу виности, појачавањем утиска о постојању умишљаја.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је *да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.*

По налажењу Врховног касационог суда повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде нема, ако суд заснива пресуду на чињеничном стању утврђеном на главном претресу, које се креће у границама чињеничног стања описаног у оптужници.

У конкретном случају, уношењем текста у изреку првостепене пресуде „...који је регулисан светлосним саобраћајним знаковима...“ и „...наведени обележени“ је дат ближи опис пешачког прелаза, уношењем текста „...и то као возач ПМВ марке „Peugeot 206“ регистарских ознака ...“ је прецизирано у ком возилу и својству је окривљени АА био учесник у саобраћају, а уношењем текста „...и лаке телесне повреде у виду...“ су само означене оне повреде које су квалификоване као лаке телесне повреде у оквиру збирне тешке телесне повреде коју је задобио оштећени критичном приликом, а које телесне повреде су све биле наведене и у оптужном акту.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је прилагодио изреку првостепене пресуде чињеничном стању које произилази из изведених доказа на главном претресу, при чему није измењена суштина чињеничног описа радње оптужења, тако да није повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде, нити је тим изменама суд увећао криминалну количину на штету окривљеног АА у погледу кривице, па су изнети навода за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као разлог подношења наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али како иста није образложена, Врховни касациони суд се у оцену наведене повреде није упуштао.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се чињенично оспорава питање умишљаја и којима бранилац даје сопствену оцену доказа изведених у овом кривичном поступку, као и оне наводе захтева којима се указује на неразумљивост изреке првостепенe пресуде, обзиром да наведено не представља законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**